

11. Νικόλαος Άλιβιζάτος. Έγεννήθη τῷ 1872 ἐν Ληξουρίῳ, ἔνθα ἥκολούθησε καὶ τὴν ἑγκύκλιον αὐτοῦ παίδευσιν. Τὴν Ἰατρικὴν ἐσπούδασεν ἐν Montpellier, Bordeaux καὶ Παρισίοις, ἔνθα ἔλαβε καὶ τὸ διδακτορικὸν αὐτοῦ δίπλωμα (1897). Ἐπανελθὼν εἰς Ἑλλάδα ἐγένετο ἐπιμελητὴς τῆς ὑπὸ τὸν καθηγητὴν Γαλ-βάνην Χειρουργικῆς (1902), εἴτα ὑφαγητὴς (1903) καὶ χειρουργὸς τῆς Ἀστυκλινικῆς (1906). Τῷ 1903 ἴδρυσε τὴν Πολυκλινικὴν Ἀθηνῶν. Τῷ 1918 διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς κλινικῆς. Διετέλεσεν ἐπανειλημμένως βουλευτὴς Κεφαλληνίας, ἀπεστάλη δ' ὡς χειρουργὸς εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ πληγέντα μέρη τῆς Σικελίας (1909).

Κυριώτεραι τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν εἶναι :

- 1) Sur un nouveau procédé d'arthrotomie et de résection de l'épaule, διδακτ., 1897.
 - 2) Περὶ τῆς θεραπείας τοῦ Ποτείου κακοῦ καὶ ἰδίᾳ τῆς ἀποτόμου εὐθυάσεως τῆς κυφώσεως ὑπὸ χλωροφόρμιον, δι' ἓνδις νέου μηχανίματος, διατρ., ὑφῆ, 1900.
 - 3) Περὶ τῆς διὰ κοκατῆς ἀναλγησίας ἐν τῇ χειρουργικῇ κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Tuffier, 1901.
 - 4) Du capitonage des bourses comme moyen d'éviter la tuméfaction après l'incision de l'hydrocèle, 1903.
 - 5) La spermoloropéxie. Nouveau procédé contre l'éctopie testiculaire, 1906.
 - 6) Περὶ σπερμολοροπηγίας, 1906.
 - 7) Η διὰ τοπικῶν καὶ ἐνδορραχιαλίων ἐνέσεων στοβατῆς ἀναλγησία, 1906.
 - 8) Περὶ μεμονωμένης κάμψεως τοῦ ἁνω τριτημορίου τῆς κνήμης, 1906.
 - 9) Rupture traumatique de la rate et de l'estomac avec déchirure de l'épiploon chez un paludéen. Splénectomie, Guerison 1909.
 - 10) L'orchidopéxie, 1910.
 - 11) Sur un cas de rupture du penis, 1911.
 - 12) Fistule pharyngo-cutanée congénitale, 1911.
 - 13) Νόσος τοῦ Volkmann (συνεργ. Οίκονόμου), 1916.
 - 14) Τί προσήνεγκεν ἡ Ιατρικὴ τῆς Ἐπτανήσου καὶ ἰδίᾳ ἡ τῆς Κεφαλληνίας εἰς τὴν παγκόσμιον Ιατρικήν.
 - 15) Sur le traitement chirurgical de la péritonite tuberculoise, 1924.
 - 16) A propos de la rachianasthésie, 1928.
 - 17) Le traitement des plaies des tendons de la main, 1929.
 - 18) Le traitement chirurgical immédiat des fractures ouvertes de jambe 1931.
 - 19—20) A propos des cystes hydatiques du foie et du poumon, 1934.
- Καὶ σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον : Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἐπείγουσαν καὶ καθ' ἡμέραν χειρουργικήν, 1931.

12. Πολύβιος Κορύλλος. Έγεννήθη τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1881 ἐν Πάτραις, ἔνθα ἔσχε καὶ τὴν ἑγκύκλιον αὐτοῦ παίδευσιν, μεθ' ἣν ἐνεγράφη ἐν τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, γενόμενος διδάκτωρ τῷ 1901. Μεταβὰς εἴτα εἰς Παρισίους ἐνεγράφη εἰς τὴν ἔκεισε Ἰατρικὴν Σχολὴν, ἣς ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῷ 1914. Διετέλεσεν ἐν Παρισίοις βοηθὸς εἰς διάφορα νοσοκομεῖα, ἰδίᾳ δὲ εἰς χειρουργικὰ αὐτῶν τμῆματα. Τῷ 1919 διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς παθολογίας, τῷ δὲ 1921 παρηγήθη καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀμερικήν, ἔνθα κατέλαβε τὴν θέσιν καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀπέθανεν ἔκει τῷ 1938.

Αἱ κυριώτεραι τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν, δημοσιευθεῖσαι ὡς τὰ πολλὰ Γαλλιστί εἶναι :

- 1) Νόσος τοῦ Rechinghausen, 1905, γαλλ.
- 2) Ἀποτετανωθὲν ίνωμα μήτρας, 1908, γαλλ.

